

звѣзды-тѣ. Скорость-та на това движеніе была опрѣдѣлена, и обширныя му періодъ близо 26,000 години изчисленъ. Това медленно движеніе на равноденственна-та точка веднажъ открыто, прави я на небесныя часовень кръгъ сгодна, часовня стрѣла, съ коя-то да са мѣрятъ столѣтны тѣ обръщанія. Понеже слънчова пхтъ былъ раздѣленъ на дванадесять съзвѣдія, отъ кои-то сѣко занимавало една дванадесята часть отъ цѣлыя небесень кръгъ, т. е. отъ едно съзвѣздіе до друго, потрѣбно е повече отъ двѣ хыляды години. Откакъ астронома е заблѣжилъ пръвъ пхтъ положеніе-то на тѣзи часовна стрѣла на небесныя часовень кръгъ, само единъ отъ неговы-тѣ громадны двѣ-хылядны часове са е изминалъ. Ако можаше да са намѣри нѣкое указаніе, начертано на нѣкой одѣланъ гранитенъ камъкъ, кое-то да прѣдставлява съврѣменно-то нему положеніе на равноденствие-то между звѣзды-тѣ, то макаръ отъ тогасъ и десять хыляды години да сж са изминали, ный се пакъ съ пълна увѣренность щѣхмы да можемъ да са повернемъ назадъ и да назначимъ эпоха-та, въ коя-то было начертано това указаніе.

Такъвъ памятникъ никога не са е намѣрвалъ; но има случайны блѣжки върху нѣкой астрономическы явленія, кои-то са срѣщатъ у Грыкы-тѣ и Римскы поеты, кои-то поне даватъ поводъ за догажданіе. Виргилій ни съобщава че «блѣлыя телець открыва тѣзи година съ свои-тѣ златны рога.»

„*Candidus auratis aperit cum cornibus annum, Taurus*“.

Ный знаемъ, че това указаніе не е истинно, ако го отнесемъ на врѣме-то, въ кое-то поеть-тѣ е писалъ, и вьжда са да е заето отъ нѣкое дрѣвие прѣданіе. Ако това заключеніе е истинно, то ный трѣба да възлѣземъ по потока на врѣме-то повече отъ двѣ хыляды години назадъ, за да достигнемъ онзи эпоха, за коя-то говори Виргилій. Макаръ тѣзи досъщанія, да сж неопрѣдѣленны и невѣрны; но честы-тѣ поменуванія за съзвѣдія-та на зодіака въ дрѣвны-тѣ Еврейскы книги, и въ съчиненія-та на всички дрѣвны списатели, достаточно свидѣлствуютъ за многоголѣма-та дрѣвность на това произвольно дѣленіе звѣзды-тѣ на купове. Като оставимъ вече пьрвобытны-тѣ вѣкове не Астрономія-та, и като влѣзвамы въ тѣзи часть на пхтя на изслѣдованія-та и открытія-та, на която Исторія-та е оцѣляла, нѣка са спрѣмъ една минута и да разглѣдамы положеніе-то, кое-то е занимавалъ чловѣческыя умъ въ тѣзи заблѣжителна эпоха.

До сега око-то вѣрно е вършило своя-та работа. Съ помощь-та на продължителны-тѣ и търпеливы наблюденія то е открыло фактове-тѣ, отъ кои-то разумъ-тѣ е извлѣкалъ свои-тѣ великы резултаты. Звѣзды-тѣ, натруцаны на съзвѣдія, блѣскали на синія сводъ на една безпрѣдѣлна могущественна сфера, въ центра на коя-то са намѣрвала земя-та. Вжтрѣ въ тѣзи куфа сфера, слънце-то, мѣсяца и планеты-тѣ, съхранявали опрѣдѣленны-тѣ тѣмъ пхтица, и извършивали по тѣхъ свои-тѣ непрѣстанны странствованія. Тѣхны-тѣ скитанія были изслѣдованы; тѣхны-тѣ пхтица на небе-то были познаты, тѣхны-тѣ періоды опрѣдѣлены, наклоненіе-то на орбиты-тѣ имъ было исчислено. Толкосъ точно око-то слѣдвало по-